

Besti kule kirjand nr 2.

16 AUG 1946

kiru jõulud Rootsis

Jõulud on meie ilusaimead pü-

had, nad üldake olevat rahupühad,

ja midagi ilusat püsib ju kaua mee-

les. Olen kahed jõulud Rootsis möö-

da saatnud, aga huvitaval kombel

on just eimesed jõulud, mis me

nel laagris viibides mööda saat-

sime, mulle criti hästi mulde jää-

2
nud ja tunduvad mulle veel üia-
nigi väga ilusaina, mispärast ma just³
neist⁴ rajatada tahan.² ¹

Nagu juba nimetasin, reisin
ma need jõulud laagris. Kui laa-
ger ei oleks just väga suur ja
ta asus mõned kilomeetrid lähe-
mast linnast. Juba jõulunädalal
käis kõõgipersonaal kangesti salalike
nägudega ringi ja kõõgest tuli

igasuguseid häid lõhnu, millest võis
oletada, et neil ikka midagi erakor-
ralist teksil oli. Laagris oli kuidagi
rohkem liikumist, inimesed olid elvil
ja ootasid nagu midagi. Linnas-
käimist oli rohkesti, sest igauks oli ju
meidike oma taskurahast kogunud,
et jõululauda kaunistada. Meiegi
käisime isaga linnas jõulurüüscoste
tegemas, nagu ise uhkelt ütlesime.

4
Jõulukuu teine samuti meie
isaga ligidalolevast metsast, ja la-
kuuse ehtimise oli minu mure.

Lõpuks üle ootuste oli jõulula-
päeva õhtu käes. Meil oli ühine
jõulupuu jõululaevana ja kingitus-
tega. Kõige esiteks oli meil siiski
jõulujumalateenistus, mille pidas meie
pastor. Ta kõneles lõpmata ilusti
ja meeldejärgvalt. Järgnes jõulurenta

kingitustega ja lõpuks pidulik õhtusöök
Laulsime jõululaule ja rääkisime
jõulunalju, ise särisemat tanguvorsti
ja hapukapsaid süües. Meleolu oli
kõigil ülev ja õhtu igati õnnestu-
med. Hiljem tупpa minnes süü-
tasime ka omal väikesel kuusel
küünlad. Küünlalhelki silmitsedes
kerkis mu silmade ette kodumaa
oma jõulutega. Ikka ja jälle

6
hidsin oma mõtted kusagilt Eestist
rusudes linna tänavailt rändamas. Tii-
mased jõulud kodus kerkisid mulle
silme ette, ja ma tundsin järsku
suurt igatsust kodus järele. See igat-
sus valdas mind terve pühade aja,
ja nüü ei saanudki ma jõuludest
erilist rõõmu tunda. Piiski oli mul
kuidagi rahulik ja kindel tunne, sest
tapsin, et minu elu siin oli kind-

lasti palju rahulikumini kui omaaeg
ja tuttavate elu kodumaal.

Järgnevat jõulupühad möö-
dusid raikselt, ilma millegi suure
lõbutamiseta. Huvitaval kombel
hingasin justkui kergendatult, kui
jõulud möödas olid, sest pääsime
igapäevasest kodumaa meelde tule-
misest ja tuju rikkumisest. Äripäe-
me oli ju rohkem tegemist ja pol-

§55

§11

8
nuid nii kaua palju aega mötel-
da. Vaatamata sellele, et need
jõulud nii rahulikult möödusid,
olid nad siiski väga armsad ja
kodused ja neid on hea vahetu-
vahel meelde tuletada.

A. V.

21.8.46.